

Welcome Speech Panos Rigas

Secretary of the Political Secretariat of SYRIZA

Η αριστερά υπάρχει για να εκπροσωπεί και να εκφράζει πολιτικά τους πιο αδύναμους, τους πιο αδικημένους αλλά και τα δημιουργικά στρώματα των κοινωνιών που θα πάρουν πάνω τους τη διαδικασία της ανασυγκρότησης σε οικονομικό, ηθικό και αξιακό επίπεδο. Όσο τα αιτήματα της γαλλικής επανάστασης του 1789 θα επικαιροποιούνται στο σήμερα, τόσο η ανάγκη για αριστερά και σύγχρονη αριστερά θα διογκώνεται. «Liberte, Egalite, Fraternite», δηλαδή «Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα (κοινωνική αλληλεγγύη)», θα πρόσθετα στο ιστορικό αυτό τρίπτυχο και την οικολογική εγρήγορση. Αυτό ήταν και παραμένει το διαχρονικό όραμα της αριστεράς και αυτός είναι ο στόχος της σύγχρονης αριστεράς. Διαφαίνεται μέσα στην Ευρώπη ότι η ανάγκη για δημοκρατική, προοδευτική, αριστερή μετατόπιση όλο και μεγαλώνει.

Όταν λέγαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει δρόμους για όλη την Ευρώπη, μας αντιμετώπιζαν σκωπτικά. Μετά τα εκλογικά αποτελέσματα στην Πορτογαλία, μετά την επικράτηση του Κόρμπιν στους Εργατικούς της Μεγάλης Βρετανίας, εν όψει νέων εκλογών σε Ισπανία κλπ, γίνεται κατανοητό ότι κάτι αλλάζει στην Ευρώπη και σε αυτή την αλλαγή καταλυτικό ρόλο έχει διαδραματίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και ο ελληνικός λαός.

Πάντα ο πολιτικός χώρος της δικής μας αριστεράς, , έλεγε ότι οι εξελίξεις στην Ευρώπη επηρεάζουν καθοριστικά τις εξελίξεις και τις προοπτικές στην Ελλάδα και ότι η Ευρώπη ήταν και παραμένει ο χώρος, εδαφικός και πολιτικός, που επιχειρούσε την μετατόπιση των πολιτικών συσχετισμών σε προοδευτική, δημοκρατική κατεύθυνση. Σήμερα αυτή η τοποθέτηση των περασμένων δεκαετιών μετά και τις πολιτικές μετατοπίσεις σε Πορτογαλία – Ισπανία παίρνει χαρακτηριστικά κεντρικής πολιτικής κατεύθυνσης για τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά και για μια σειρά κοινωνικών δυνάμεων που βλέπουν ότι στην Ευρώπη υπάρχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις μιας προοδευτικής και δημοκρατικής αντεπίθεσης ώστε να βγούμε από την σημερινή κρίση που πέρα από το οικονομικό της σκέλος έχει έντονες ηθικές και αξιακές απολήξεις.

Νέες διαιρέσεις προκύπτουν στον άξονα πρόοδος-συντήρηση με βάση και την δημοσιονομική αλλά και την προσφυγική κρίση. Οι πολιτικές μάχες στην Ευρώπη είναι ανοιχτές, οι μεγάλες προκλήσεις είναι μπροστά μας. Χρειάζεται σχέδιο, υπομονή, αντοχή, συμμαχίες, ώστε να σηματοδοτήσουμε μαζί με άλλους πολλούς προοδευτικούς, αριστερούς και δημοκράτες, την προοδευτική Ευρώπη. Τι ζούμε σήμερα στην Ευρώπη και την Ελλάδα; Γιατί η προσφυγική κρίση έχει γίνει πρώτη είδηση σε όλα τα ΜΜΕ της γηραιάς ηπείρου; Για λόγους προφανείς...

Εδώ και χρόνια η ευρύτερη γειτονιά μας Βόρεια Αφρική, Μέση Ανατολή και πέρα, Ανατολική Ευρώπη σπαράσσεται από εμφύλιες συρράξεις, από πολέμους, από αποσταθεροποίηση κυβερνήσεων, είτε με την ανοχή είτε με τη συνηνοχή των Μεγάλων Δυνάμεων. Υπάρχει λοιπόν ένα στοιχείο υποκρισίας σε όσους εκπλήσσονται από τις χιλιάδες προσφύγων και μεταναστών που προσπαθούν να φτάσουν στην Ευρώπη.

Ειρήνη λοιπόν, αδιαπραγμάτευτο αγαθό για τις κοινωνίες και τους πολίτες που ζουν σ' αυτές. Αλήθεια δεν προκαλούν ανατριχίλα οι συγκρίσεις των εικόνων της Συρίας πριν και μετά τους βομβαρδισμούς;

Η Ελλάδα, αλλά όχι μόνο η Ελλάδα μαζί με όλους όσους αντιλαμβάνονται την ανάγκη να αντιμετωπιστεί το προσφυγικό ως ευρωπαϊκό και διεθνές ζήτημα, ζητά και απαιτεί να μοιραστεί η ευθύνη των μεγαλύτερων προσφυγικών ροών από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και μετά, σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Να πάψει η Ευρώπη των τειχών και των φρακτών να υπονομεύει την ευρωπαϊκή συνοχή, να μπει ένα θεσμικό φρένο σε κυβερνητικές αποφάσεις και αντιδράσεις που ευνοούν την άνοδο της μισαλλοδοξίας, του σκοταδισμού, της ακροδεξιάς, του ρατσισμού. Ζητά το λογικό, το ρεαλιστικό, το αυτονόητο, να παραμείνει Ευρώπη και να ακυρώσει στην πράξη τα σενάρια που την μετατρέπουν σε ζούγκλα σύγκρουσης εθνών – κρατών.

Θα δώσουμε τη μάχη να κερδίσουν οι αξίες της αλληλεγγύης, του ανθρωπισμού, τα όσα περιγράφει η συνθήκη της Γενεύης έναντι της λογικής του «not in my back yard» και των απάνθρωπων συμπεριφορών. Μπορούμε να διασώσουμε στο και πέντε τις αρχές και τις αξίες για τις οποίες η Ευρώπη στο μέλλον θα μπορεί να είναι περήφανη. Να μην γραφτούν φαιές και ντροπιαστικές σελίδες στην ευρωπαϊκή ιστορία. Κινήσεις αλληλεγγύης πολιτών, η αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, μη κυβερνητικές οργανώσεις πρέπει να συνεργαστούν με την κεντρική διοίκηση για το καλύτερο αποτέλεσμα.

Ως Ελλάδα θα συνεχίσουμε να κάνουμε το αυτονόητο, θα συμπεριφερθούμε ως λαός που έχει ζήσει έχει κλάψει και έχει πονέσει από προσφυγιά και μετανάστευση. Αυτό που κάναμε όταν ξέσπασε ο εμφύλιος στην Αλβανία και την Γιουγκοσλαβία, κι ως βλέπουμε σήμερα τους ηγέτες των κρατών αυτών και των διαδοχών κρατών τους, να κλείνουν τα σύνορα. Τα αποθέματα αλληλεγγύης και ανθρωπιάς του λαού μας αποδεικνύονται στην πράξη γιγαντιαία. Οι ελάχιστες εκδηλώσεις ρατσιστικού μίσους που εκδηλώθηκαν ήδη έχουν περιθωριοποιηθεί αξιακά και ηθικά.

Στην Ευρώπη δίνεται μια μάχη αρχών και αξιών που αναδιατάσσει πολιτικές ισορροπίες και στρατόπεδα στην Ε.Ε. Από την μια πλευρά βρίσκονται οι δυνάμεις που πολιτικά προσδιορίζονται από τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες της αλληλεγγύης, της φιλοξενίας, της ανεκτικότητας, της ανθρωπιάς. Από την άλλη μια Ευρώπη, μη Ευρώπη, με τείχη, φράκτες, μισαλλοδοξία, σκοταδισμό, άνοδο της ακροδεξιάς και του ναζισμού. Στην Ευρώπη οι περισσότεροι αναγνωρίζουν την τεράστια προσπάθεια που καταβάλλει η Ελλάδα. Δεν ευλογούμε τα γένια μας, δεν λέμε ότι όλα είναι καλώς καμωμένα, αλλά κάναμε ότι είχαμε δεσμευθεί. Η μικρή και σε κρίση Ελλάδα έδωσε, θετικά δείγματα για την ευρωπαϊκή οικογένεια και για το ήθος και για την ανθρωπιά και για τη φιλοξενία. Και η κυβέρνηση της ακριβώς αυτό εκπροσωπεί στην ευρωπαϊκή μεγάλη διαπραγμάτευση.

Οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες είναι αυτές που είναι ασυνεπείς σε όσα συμφωνήθηκαν. Ο κ.Σούλτς πρόσφατα παραδέχτηκε ότι από τις 160.000 πρόσφυγες που θα κατανέμονταν στην Ε.Ε. έχουν κατανεμηθεί ελαχιστοί.

Η Ευρώπη δυστυχώς αποδεικνύεται ανέτοιμη να διαχειριστεί και αυτή την κρίση με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα. Η ανυπαρξία ευρωπαϊκών δομών έδωσε και δίνει

χώρο σε ακραίες συντηρητικές φωνές να ζητούν να κουκουλωθούν τα προβλήματα κάτω από την σκέπη του έθνους – κράτους και όχι να αναζητηθούν ευρωπαϊκές λύσεις. Ανυπαρξία συντονισμένης εξωτερικής πολιτικής, ανυπαρξία στρατηγικής για φύλαξη των ευρωπαϊκών συνόρων. Όταν τα πράγματα ξεφεύγουν από τα λογιστικά πρότυπα της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών η Ευρώπη αποδεικνύεται ανήμπορη να αντιμετωπίσει τις κρίσεις.

Το συμφέρον της Ελλάδος είναι η αξιολόγηση να κλείσει το συντομότερο δυνατόν με προωθητικούς συμβιβασμούς, χωρίς παράλογες απαιτήσεις και στραγγαλισμούς. Το κλίμα των συνομιλιών είναι θετικό. Όλο και περισσότεροι στην Ε.Ε. συνειδητοποιούν ότι κοινό συμφέρον για Ελλάδα – Ε.Ε. είναι η χώρα μας να κλείσει την παρένθεση της επταετούς ύφεσης, οικονομικής πτώσης, κοινωνικής καταστροφής και αδικίας και να αρχίσει να υποδέχεται θετικότερες ειδήσεις όχι μόνο για την οικονομία αλλά κυρίως για την κοινωνία.

Είναι συμφέρον της Ελλάδας αλλά και της Ευρώπης να βρεθεί λύση. Να υπάρχει στο νοτιοανατολικό άκρο της Ευρώπης μια χώρα που να αφήσει πίσω της την οικονομική καταστροφή και τη δυστυχία και να αντιμετωπίζει από τούδε και στο εξής, τις προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος με οικονομική σταθερότητα και ανάπτυξη. Νομίζω κανείς δεν θα επιχειρήσει να γκρεμίσει το κλίμα εμπιστοσύνης και την πρόοδο που έχει συντελεστεί από τον Ιούλιο του 2015 έως σήμερα.

Με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, θα έχουν νομοθετηθεί περίπου τα 4/5 των μέτρων του τρίτου προγράμματος και είμαστε σε θέση μέσα στο 2016 να υποδεχτούμε και θετικότερες ειδήσεις για την καταταλαιπωρημένη ελληνική οικονομία, όπως η αναδιάρθρωση του χρέους, η επιστροφή στο μηχανισμό δανεισμού των τραπεζών από την ΕΚΤ, η ένταξη της χώρας στο πρόγραμμα της ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ, η εκκίνηση του πακέτου Γιούνκερ, η σταδιακή αποκλιμάκωση της ανεργίας και η σταδιακή ανακούφιση κοινωνικών πληγών. Η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική δεν εξαντλείται στα μνημόνια. Η κοινωνία γνωρίζει ότι στην οικονομία έχουμε τα δυο πόδια σ'ένα παπούτσι. Αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να κυνηγάμε αποτελεσματικά τη διαφθορά (βλέπε λίστα Μπόργιανς), να καταπολεμήσουμε το λαθρεμπόριο τσιγάρων, ποτών και καυσίμων, όπως επίσης δεν μας εμποδίζει να κάνουμε βαθιές προοδευτικές τομές στη χώρα μας, όπως το νομοσχέδιο για την κτήση ιθαγένειας, το σύμφωνο συμβίωσης και άλλα που έρχονται την ερχόμενη περίοδο.

Η χώρα, βρίσκεται σε ιστορική καμπή οικονομικά, κοινωνικά αλλά και αξιακά. Έχουμε μπροστά μας μεγάλες προκλήσεις, στις οποίες οφείλουμε να ανταποκριθούμε. Ο ελληνικός λαός μας εμπιστεύθηκε τρεις συνεχόμενες φορές προκειμένου επιτέλους να αποδοθεί δικαιοσύνη και να πληρώσουν αυτοί που δεν πλήρωσαν ποτέ, να πάψουν να αλωνίζουν οι μεγαλοκαναλάρχεις παράνομα, να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή, να στηριχθούν οι αδύναμοι. Η σύγκρουση στα παραπάνω μέτωπα είναι εμφανής και σκληρή. Τα όπλα μας είναι η αποκατάσταση του κοινού περί δικαίου αισθήματος και η στήριξη του λαού μας.

Είναι σαφής η κόπωση του λαού μας από έξι συνεχή χρόνια σκληρής λιτότητας. Η κοινωνία έχει συμπυκνωμένη οργή για όλα όσα συνέβησαν τα δύσκολα αυτά χρόνια, δεν ξεχνά όμως που βρίσκονται οι ευθύνες και τα γενεσιουργά αίτια της κρίσης. Αυτά

τα έξι χρόνια της οικονομικής κρίσης ανέδειξαν την πλήρη απουσία βασικών δομών που είναι αυτονόητες σε άλλα πολιτισμένα κράτη.

Θέλουμε να γκρεμίσουμε τα τείχη και τα στεγανά που έφτιαξαν η διαπλοκή, η διαφθορά και η γραφειοκρατία όχι όμως στα λόγια αλλά με έργα και με συγκεκριμένα μετρήσιμα αποτελέσματα, να αποκτήσει η Ελλάδα επιτέλους περιουσιολόγιο, δασολόγιο, κτηματολόγιο, ηλεκτρονική διασύνδεση των ταμειακών μηχανών με το κέντρο πληροφοριακών συστημάτων για να περιοριστεί η φοροδιαφυγή, να επεκταθεί η χρήση του πλαστικού χρήματος, να γίνουμε μια φυσιολογική ευρωπαϊκή χώρα, να μην είμαστε ξέφραγο αμπέλι, να ξέρουμε τι μας γίνεται ως χώρα.

Το 2016 μπορεί να είναι το έτος αφετηρίας για το comeback της Ελλάδας μετά από 7 χρόνια συνεχούς πτώσης. Μπορούμε να ξαφνιάσουμε ευχάριστα όσους επιθυμούν να πετύχουμε και να στεναχωρήσουμε τους οπαδούς της αποτυχίας μας που περιμένουν στη γωνία. Οι μακροοικονομικοί δείκτες ήδη έχουν σταθεροποιηθεί και τείνουν να βελτιωθούν, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η καθημερινότητα των πολιτών δεν πλημμυρίζεται ακόμα από αδικίες και πολλές φορές βαρβαρότητες. Εκεί είναι η πραγματική μας μάχη, στα προβλήματα της καθημερινότητας.

Το Διεθνές Συνέδριο «Συμμαχία Ενάντια στη Λιτότητα- για τη Δημοκρατία στην Ευρώπη» μπορεί να συμβάλλει στην ενδυνάμωση της πανευρωπαϊκής συμμαχίας, τη δημιουργία πλατιών πολιτικών και κοινωνικών συμμαχιών για την αντιμετώπιση των σημαντικών προβλημάτων που αφορούν την Ε.Ε. και τα κράτη-μέλη της προς το συμφέρον της Δημοκρατίας και των εργαζομένων.

Αυτό που χρειάζεται είναι να αλλάξει προσέγγιση η Ευρώπη. Η ρητορεία του μίσους βρίσκει γόνιμο έδαφος διότι τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη έχουν επικρατήσει οι πολιτικές της λιτότητας που έχουν γεννήσει φτώχεια και περιθωριοποίηση. Για να αλλάξει όμως αυτό είναι απαραίτητο να αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί.

Αυτό που βιώνουμε σήμερα είναι μια σύγκρουση ιδεών ανάμεσα στις προοδευτικές και τις συντηρητικές δυνάμεις. Ανάμεσα στην Δεξιά και την Αριστερά. Η Αριστερά βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της υπεράσπισης των αξιών της δημοκρατίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και συνοχής και αποτελεί τη μόνη ισχυρή εναλλακτική απέναντι στην ακραία λαϊκιστική δεξιά.

Είναι αναγκαίο, όμως, όλες οι προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης, ανεξαρτήτως σε ποια πολιτική οικογένεια ανήκουν, να αρχίσουν έναν ουσιαστικό πολιτικό διάλογο, προκειμένου να πετύχουμε την επιστροφή της Ευρώπης σε αυτές τις αρχές και τις αξίες.

Να υψωθεί τείχος ενάντια στις δυνάμεις που υψώνουν τείχη και διχάζουν την Ευρώπη.